

"אמרי נהוראי" - פרשת "ראה"**"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה"**

"ספורנו" - "והם 2 הקצוות, כי הברכה היא הצלחה יותר מן המספיק, על צד היותר טוב. והקללה היא מארה מחסרת שלא יושג המספיק, ושניהם לפניכם, להשיג לפי מה שתבחרו."

סיפר הרב 'מרדכי ארנון' - במלחמת העולם ה-2,

שגריר יפן בליטא לא הסכים עם פשעי הנאציזם, הוא היה אדם רחמן ואציל נפש, אשר דאג לגורל יהודי אירופה. שגריר זה ניצל את מעמדו, והנפיק ליהודים אשרות כניסה ליפן, ומשם היגרו לאמריקה ולמדינות נוספות. וכך במעשים אלו, הוא הציל אלפי יהודים ובניהם את תלמידי ישיבת 'מיר'. {כך הגיעו הם בחתיכה אחת בריאים ושלמים למקום שקט שיוכלו ללמוד תורה ללא טרדה וחשש- ולא כמו ההוא שנכנס בריצה לבית החולים ושאל את המזכירה: "תגידי לי בבקשה, חבר שלי נדרס היום בכביש, בזמן שחצה במעבר חצייה באור אדום- באה משאית והעיפה אותו, באיזה חדר הוא נמצא?". ענתה לו המזכירה: "מה השם שלו בבקשה?" - "משה דידוויץ".

ענתה המזכירה: "אוקי אני רואה על המסך את שמו, והוא בחדר 4... - מיד בא לרוץ החבר, אך הפקידה ממשיכה, "וכן בחדר 25, וכן בחדר 31... {כשהתוודעו הגרמנים למעשיו שנוגדים את כוונתם, דרשו הם מיפן לסלק את השגריר שלהם מארצם. היפנים, מקיימי דברם של הנאצים, מיהרו לבצע את דרישת גרמניה והשגריר שהטיב ליהודים נקרא לשוב ליפן. אבל עד למתי שהיה צריך לעזוב את גרמניה רשמית, נשאר שבועיים. במשך כל הימים והלילות בזמן הזה, עבד מסביב לשעון, ואף תגבר את המאמצים, וגייס עוד צוותים שיעזרו לו להנפיק אשרות כניסה ליפן עבור היהודים. ובזכות מעשה זה ניצלו חייהם של עוד יהודים רבים. היה זה מעשה נועז ומסוכן, הראוי להערצה. לפני שבא לעזוב, באה משלחת יהודים מבית הכנסת מווילנה בכדי להודות לו, ואמרו לו: "אשר עשית למען העם היהודי, לא ישכח לעד. אנחנו נתפלל לקדוש ברוך הוא, שיברך אותך ואת צאצאיך". {אדם שעשו בשבילו דבר טוב- לא צריך להיות כפוי טובה- לא כמו הילדים שהתווכחו של מי האבא יותר מוצלח- הראשון אמר: "אבא שלי עשיר יותר!". ענה השני: "אז מה? אבא שלי חכם יותר!". התריס כנגדו הראשון: "אבל אבא שלך צריך את אבא שלי, שהרי אבא שלך הגיע אלינו שבוע שעבר לבקש מאבי כסף!". השיב לו השני: "אבל אבא שלי לא מתכוון להחזיר לו!..." {

איש יקר זה שב ליפן. ולפלא הדבר- הוא לא נענש עונש חמור... אבל בכדי שיוכל לפרנס את עצמו ומשפחתו, הקים מוסך קטן לתיקון מכונות. המוסך הקטן הזה, הפך ברבות הימים למפעל הידוע והמפורסם בכל העולם שנקרא בשם- 'מיצובישי'!..."

סיפור נוסף שסיפר הרב 'מרדכי ארנון' - בתחילת

מלחמת העולם ה-2, כשהתברר הגורל הטרגי של יהדות אירופה, אך היו דרכים להצלה, קנו כמה יהודים אמידים ספינה, בשביל לברוח לאמריקה עם משפחותיהם. {היו יהודים שגם

בזמן שהבינו שזה אבוד, לא התייאשו, ולא הסכימו לקבל את העובדה שזה הקרב האחרון שלהם של חייהם- שאל הבוחן את הסטודנטים ה'מוצלחים שלו': "באיזה קרב מת הקפטן החשוב 'ג'קסון מרלי'?", ענה אחד הסטודנטים שלו: "בקרב האחרון שלו"... {לשם כך, היו זקוקים לאשרות כניסה. הם פנו לשגריר ארה"ב בבריטניה, אך הוא לא הסכים לנפקם. {יש כאלה שאוזניים יש ושמיעה גם היא תקינה, אבל המעבר בין מה שנאמר למה שהובן במוח מקולקל- כמו החייל שאיבד את אוזנו במלחמה- פנה לרופא. הרדימו הרופא ובדק ב'מגירת האוזניים'- ומצא רק אוזן של טיפש, בליט ברירה שם לו אותה במקום. כשהתעורר שאלו הרופא: "אחת, אחת, האם שומע, האם אתה קולט את המילים שלי?". ענה לו החייל: "שומע, אני שומע, אבל לא מבין כלום ממה שאתה אומר!..." {היהודים, היו נחושים להציל את קרוביהם, והם נסעו לאמריקה ללא האשרות. כשנודע הדבר לשגריר ארה"ב בבריטניה, הזדרזו להודיע לרשויות וושינגטון, שלחופי אמריקה מתקרבת ספינה עם מהגרים בלתי חוקיים. אמנם הצליחו היהודים להתגבר על סכנות המלחמה והדרך המסוכנת ולהגיע לחופי אמריקה. אך לא הורשו להיכנס. {כל מקום יש כניסה דווקא לאנשים ששייכים ומתאימים לאותו אזור- כמו בקליניקה רפואית לעזרה בהודת משקל היה כתוב בשלט גדול- "הכניסה לציבור הרחב בלבד!". {בייאושם, נצרכו לחזור לאירופה הבעורת, שם נשרפו כולם במשרפות מחנות הריכוז. כשנודע מקרה זה לרבה של לונדון, בא אל השגריר של הארה"ב בבריטניה ואמר לו: "כבודו, מעשיך אינם ראויים לא רק בהשוואה למשרה הנעלה שלך, אלא אף בהשוואה לתואר 'אדם'. הרי מחמתך נספו מאות אנשים חפים מכל פשע. מעכשיו, הנך וכל בני משפחתך לדורותיהם יהיו מקוללים!", שמו של השגריר היה- ג'וזף קנדי...".

העלון להצלחת האנשים היקרים: "שלומי בן רבי

יעקב אהרן", "בנימין בן סוליקה", "יעחק בן תמר", "משה בן צבי", "דניאל בן שרה"- על אשר נתנו מזמנם להפיץ את העלון הזה בבתי הכנסיות. ו"אסף בן רותמה"- על אשר נתן מממונו לעלון. (העלון מופץ בעשרות בתי כנסיות, ונקרא ע"י אלפי אנשים בכל שבוע). **ולעילוי נשמת: גאון ישראל מרן ראש הישיבה חכם "שלום כהן" זצ"ל.**

לתרומה לעלון הקדוש בנדבת קודש (אפשר גם

מכספי מעשר) או **להפצת עלונים** (את החבילה של העלונים מקבלים ללא עלות- רק מתבקש לחלק) ו-**יוקדש העלון להצלחתכם**- נא לפנות ל-מספר: 0527116539. או ל-אמייל: nz0527116539nz@gmail.com.

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים".

"פיתוח הקול בדרך הכל" – מבוסס על תורת אבי

שלהם ישפיע על מנעד הקולי- שזה אומר שפחות יוכל המעשן להגיע לטונים גבוהים, כיון שכדי להגיע לטונים גבוהים- צריכים המיתרים להימתח ולהתארך- וכשהם עבים אין הם יכולים לעשו זאת שוב.

9. גורם לאבד את הטונים הגבוהים בקול!!- כיון שאין המיתרים עוד צרים נמתחים וארוכים כקודם. {אחד מספר על עצמו? "פעם קראתי בספר רפואה טבעית- שלאכול פיצות זה לא בריא- אז נמנעתי מהם. ובהזדמנות אחרת קראתי באותו ספר רפואה שלשתות קולה זה לא בריא- הפסקתי גם לשתות קולה. ובפעם אחרת כשקראתי שאסור לעשן- אז הפסקתי לקרוא"...}

10. מ'הווה טריגר לייבוש המיתרים והגרונ, שזה **1.** מפריע להפקת צלילים משוחררת, **2.** וכן עוצר את המיתרים מלהיסגר מהר וממילא גם מאבדים את הטונים הגבוהים. **3.** גם גורם לליחות. {למי שאינו מעשן **1.** בדאי שידע ש'עישון פסיבי' (הכוונה שנושם את העשן של העומד לצידו שמעשן) יותר חמור אף יותר, ו-**2.** שיהיו הדברים חיזוק לשמור על עצמו כמו עכשיו. וכל אחד ייקח מדבריו את הידע שצריך לו- כמו המורה שראה את תלמידו משחק כל היום עם כסף, במקום להקשיב בשיעורים, שאל אותו: "מה אתה מעדיף כסף או שכל?", השיב התלמיד: "כסף". העיר לו המורה: "אני במקומך הייתי מבקש שכל!!" ... ענה לו התלמיד: "תראה, כל אחד מבקש מה שחסר לו!"...}



ל'הערות' ו'הארות' או ל'הרחבה' בנושא-
"פיתוח הקול" בשיטת "פיתוח הקול בדרך הכול"
 ממורה מוסמך ויר"ש, בעל ניסיון רב (הוסמכתי ע"י אבי המורה הדגול אליהו זוהרי בעל כפל תואר במוזיקה B.ed. Mus. ונטורופת N.D) אפשר להתקשר לפלאלפון: 0527116539-**נהוראי זוהרי.**
 או לאימייל: nz0527116539nz@gmail.com

נפתח קורס חדש מעניין- "מרצה גדול בדרך הכל"- לדעת לדבר בדרך מסקרנת לקהל רחב, *מאות טיפים, *מחיר נוח, *מ-בעל ניסיון של הרבה שנים בהרצאות בפני קהל רב ומעט כאחד- נהוראי זוהרי.

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים".

"למה עישון סיגריות - טבק מפריעים והורסים את כל מערכת הקול?": חלק ב'

5 סיבות גוספות!!:

6. הקול הופך לכואב- כיון שהמיתרים נפוחים, וזה כמו לדפוק בכף יד כשיש בה פצע על השולחן, וכל מכה מכאיבה לפצע יותר ויותר. {אף אם אנו מרגישים כואב, עדיין אין זה אומר שהכול בסדר, ואפשר להמשיך עם העישון, וזה שאין אנו רואים הבעיות- הן נמצאות- כמו ילד ששאל את אביו: "אבא מה זה 'פוזל'?", ענה אביו: "אתה רואה ילדי היקר את 2 העצים שם?, אז פוזל יראה 4 עצים!", - "אבל אבא יש שם רק עץ אחד?..."}

7. מ'חמת העישון נדרש כוח רב כדי להפיק קול- **4 סיבות:** **1.** כיון שנדרשת התאמצות גדולה של הוצאת אוויר מהריאות והפעלת יותר לחץ מכיוון הסרעפת כדי לייצר קול, כיון שמעבר המיתרים צר. **2.** וכן בגלל שהמיתרים יותר עבים וממילא מסורבלים ועיפים יותר. **3.** וכן כי הריאות עובדות קשה יותר מתמיד כדי לנסות לסנן ולנקות את כל הכמויות המפחידות של הרעלים שנכנסים אליהן בכל הסנפת עשן. **4.** וכן כי נשימתנו מקור האנרגיה הגדול של הגוף חולה היות העישון. **7.** לא צריך לחכות עד שנשים לב לחסרונות שקרו בגלל העישון ורק אז להתעורר להשתפר- אלא נעצור מלעשות נזק לקולנו בפרט ולגופינו בכלל כבר היום!- כמו הילד שלא דיבר עד גיל 13. יום יושבת כל המשפחה לסעוד, ופתאום שמעו קול מכיוונו של הילד האילם. בהתחלה חשבו שהם חולמים, אבל אז חזר הקול חזק יותר עם עצבנות מעט, וביקש מלח. מיד כל המשפחה התרגשה ושאלה את הילד- "איזה כיף שאתה מדבר, מה קרה עד היום?" ענה להם הילד: "פשוט עד היום לא היה חסר מלח בסלט!..."}

8. המיתרים נהפכים להיות עבים יותר. כיון שהכימיקלים הנמצאים בעשן מעלים גם את הסיכון לגידול במיתרי הקול. כך, הם פוגעים בתאי האפיתל (הציפוי) של המיתרים והופכים אותם בהדרגה לבעלי פוטנציאל סרטני- מחוספסים ולא אחידים- מה שהופך את פני השטח של המיתרים לנוקשים ומוביל לקול עבה. מיתרי הקול הם מבנים מורכבים, מכוונים עדין, ואפילו כמות קטנה של נפיחות עלולה לפגוע קשות בתפקודם. כאשר מיתרי הקול מתנפחים זה אומר שתכולת המים שלהם גדלה. וזה **משפיע לרעה- 1.** כיון שעכשיו הדיבור והשירה מפעילים לחץ על המיתרים שהרי הם עבים יותר ומתחככים זה בזה באופן מסיבי יותר- ממילא זה מגדיל את הסיכוי שהמיתרים ידממו או יצטלקו. **2.** העובי

